

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกา

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

พ.ศ. ๒๕๕๘

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกา ว่าด้วยการควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๖ ประกอบกับมาตรา ๓๒ มาตรา ๕๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกา โดยความเห็นชอบจากสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกาและนายอำเภอบางบ่อ จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกา เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกา นับถัดจากวันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกา

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศระเบียบหรือคำสั่งอื่นใด ในส่วนที่ตราไว้แล้วในข้อบัญญัตินี้ หรือขัดแย้งกับข้อบัญญัตินี้ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกาเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ข้อบัญญัติ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๕ ในข้อบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกา

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“สถานประกอบกิจการ” หมายความว่า สถานที่ที่ใช้ในการประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขที่ออกตามความในมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ดำเนินกิจการ” หมายความว่า ผู้เป็นเจ้าของ หรือบุคคลที่เรียกชื่ออย่างอื่น ซึ่งรับผิดชอบดำเนินการสถานประกอบกิจการนั้น

“คนงาน” หมายความว่า ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการ

“มลพิษทางเสียง” หมายความว่า สภาวะของเสียงอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบ หรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษความสั่นสะเทือน” หมายความว่า สภาวะของความสั่นสะเทือนอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบ หรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษทางอากาศ” หมายความว่า สภาวะของอากาศอันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบ หรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“มลพิษทางน้ำ” หมายความว่า สภาวะของน้ำที่อันเกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการที่ทำให้มีผลกระทบ หรืออาจมีผลกระทบต่อสุขภาพอนามัยของสาธารณสุข

“กิจการสปาเพื่อสุขภาพ” หมายความว่า การประกอบกิจการที่ให้การดูแลและสร้างสุขภาพ โดยบริการหลักที่จัดไว้ ประกอบด้วย การนวดเพื่อสุขภาพ และการใช้น้ำเพื่อสุขภาพ โดยอาจมีบริการเสริมประกอบด้วย เช่น การอบเพื่อสุขภาพ การออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ โภชนาบำบัดและการควบคุมอาหาร โยคะและการทำสมาธิ การใช้สมุนไพรหรือผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพ ตลอดจนการแพทย์ ทางเลือกอื่น ๆ หรือไม่ได้ โดยทั้งนี้ บริการที่จัดไว้จะต้องไม่ขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการประกอบโรคศิลปะและกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพทางการแพทย์ และต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงสาธารณสุขประกาศกำหนด

หมวด ๒

ประเภทกิจการที่ต้องควบคุม

ข้อ ๖ ให้กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพดังต่อไปนี้ เป็นกิจการที่ต้องมีการควบคุมในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกาศ

(๑) กิจกรรมที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์

(๑.๑) การเลี้ยงม้า โค กระบือ

(๑.๒) การเลี้ยงสุกร

(๑.๓) การเลี้ยงแพะ แกะ

(๑.๔) การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่

(๑.๕) การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอานม

(๑.๖) การฆ่าห่าน เป็ด ไก่ ยกเว้นการฆ่าในภัตตาคาร โรงแรมหรือร้านอาหาร
เพื่อปรุงอาหารในนั้น หรือฆ่าเพื่อปรุงอาหารเร่ขายด้วยตนเอง

(๑.๗) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะ
ทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเรียกเก็บค่าดู
หรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม

(๒) กิจกรรมที่เกี่ยวกับสัตว์และผลิตภัณฑ์

(๒.๑) การฆ่าสัตว์ หรือชำแหละสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย
การขายในตลาด

(๒.๒) การฟอกหนังสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ หนังสัตว์ที่ยังไม่ได้ฟอก

(๒.๓) การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ ที่ยังมีได้แปรรูป

(๒.๔) การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไขสัตว์

(๒.๕) การย้อมที่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็น

(๒.๖) การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้น
ในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด

(๒.๗) การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดุกสัตว์
เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์

(๒.๘) การผลิต การไม่ การปั่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม
หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์

(๒.๙) การสะสมหรือการล้างครั่ง

(๒.๑๐) การทำสบู่

(๒.๑๑) การสะสมหนังสือตัวชนิดแผ่นที่ลอกแล้ว

(๓) กิจกรรมเกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม

(๓.๑) การทำเนย เนยเทียม

(๓.๒) การทำกะปิ น้ำปลา น้ำเค็ม ไตปลา เต้าเจี้ยว หอยดอง

(๓.๓) การทำ การหมัก การสะสม ปลาเจ้า กุ้งเจ้า ตั้งแต่ ๖๐ กิโลกรัมขึ้นไป

(๓.๔) การทำ และตากปลาเค็ม เนื้อเค็ม เป็ดเค็ม หนั๋งหมู กุ้งแห้ง การเคี้ยวมันกุ้ง

(๓.๕) การนึ่ง การต้มปลาซึ่งใช้แทนการนึ่ง ยกเว้นการนึ่งหรือต้มในภัตตาคาร

โรงแรม หรือร้านอาหารแกงเพื่อปรุงอาหารในนั้น และการนึ่งหรือต้ม หรือปรุงอาหารเร่งขายด้วยตนเอง

(๓.๖) การเคี้ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้น

ในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่งขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๗) การผลิตเส้นหมี่ ขนมหุ้น กว๊ายเตี้ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี่ยมอี

(๓.๘) การผลิตแปะแซ

(๓.๙) การอัดเอาน้ำมัน

(๓.๑๐) การล้าง การอบรมควัน การสะสมยางดิบ

(๓.๑๑) การทำอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด

(๓.๑๒) การทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จนอับ

(๓.๑๓) การแกะ การล้างสัตว์ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็นยกเว้นการผลิต

เพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๑๔) การทำน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา

(๓.๑๕) การทำน้ำตาล

(๓.๑๖) การทำน้ำนมข้น

(๓.๑๗) การผลิต ผลิตภัณฑ์จากน้ำนมวัว

(๓.๑๘) การคั่วกาแฟ

(๓.๑๙) การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร

(๓.๒๐) การผลิตผงชูรส

(๓.๒๑) การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภคน้ำ เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ

(๓.๒๒) การตาก การหมัก การดอง ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน

(๓.๒๓) การทำแปงมันสำปะหลัง แป้งสาคุและการทำแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน

(๓.๒๔) การสีข้าว

(๓.๒๕) การต้มกลั่นแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ และน้ำส้มสายชู

(๓.๒๖) การทำไม้ขีดไฟ

(๓.๒๗) การทำเซลลูล์

(๓.๒๘) การทำภาชนะดินเผา

(๓.๒๙) การทำและมวนยาสูบ

(๓.๓๐) การทำกระดาษทราย

(๓.๓๑) การทำรูปโดยใช้เครื่องจักร

(๓.๓๒) การปั่นฝ้ายหรือนุ่นโดยใช้เครื่องจักร

(๔) กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์

ทำความสะอาด

(๔.๑) การม่ บดยา ด้วยเครื่องจักร

(๔.๒) การทำบรรจุเครื่องสำอาง และยาสีฟัน

(๔.๓) การทำ บรรจุ ยารักษาโรค ยารักษาสัตว์

(๔.๔) การทำสำลี

(๕) กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร

(๕.๑) การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช

(๕.๒) การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ

(๕.๓) การผลิตแปงมันสำปะหลัง แป้งสาคุ หรือแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันด้วย

(๕.๔) การสีข้าวด้วยเครื่องจักร

(๕.๕) การผลิตยาสูบผลิตโดยใช้เครื่องจักร

- (๕.๖) การขัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร
- (๕.๗) การผลิต การสะสมปุ๋ย
- (๕.๘) การผลิตเส้นใยมะพร้าวหรือวัตถุก่อสร้างด้วยเครื่องจักร
- (๕.๙) การตาก การสะสม หรือขนถ่ายมันสำปะหลัง
- (๖) กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่
- (๖.๑) การหลอม หล่อ ตี กิ่ง ถลุงแร่ แก้วโลหะ
- (๖.๒) การเชื่อมและประสานโลหะด้วยแก๊ส ไฟฟ้า
- (๖.๓) การต่อ ประกอบหรือซ่อมเครื่องจักร เครื่องยนต์ รถยนต์ เรือกล
- (๖.๔) การเคลือบ การชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิลหรือโลหะ
- (๖.๕) การขัดโลหะด้วยเครื่องจักร
- (๖.๖) การโม่ บด ชัณ
- (๖.๗) การอัดเจาะ รีดโลหะด้วยเครื่องจักร
- (๖.๘) การทำโลหะเป็นภาชนะ หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ
- (๗) กิจการเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล
- (๗.๑) การล้าง อัด ฉีด รถยนต์
- (๗.๒) การพ่นสี
- (๗.๓) การปะ การเชื่อมยาง
- (๗.๔) การทำ ซ่อม การอัดแบตเตอรี่
- (๗.๕) การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการหรือจำหน่ายในการประกอบธุรกิจนั้นมีการซ่อมหรือปรับปรุง
- (๘) กิจการเกี่ยวกับไม้หรือกระดาษ
- (๘.๑) การสะสมถ่าน
- (๘.๒) การเลื่อยและซอยไม้
- (๘.๓) การผลิตไม้ขีดไฟ
- (๘.๔) การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพ่นการทาสารเคลือบเงาสี หรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือหวาย

- (๘.๕) การอบไม้
- (๘.๖) การผลิตรูป
- (๘.๗) การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ
- (๘.๘) การผลิตกระดาษต่าง ๆ
- (๘.๙) การไส เจาะ ขุดร่อง ทำคิ้ว และตัดไม้ด้วยเครื่องจักร
- (๙) กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ
- (๙.๑) การประกอบกิจการสปาเพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
- (๙.๒) การประกอบกิจการอาบน้ำ อบ นวด เว้นแต่เป็นการให้บริการใน (๙.๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
- (๙.๓) การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตใน (๙.๑) หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล
- (๙.๔) การประกอบกิจการโรงแรม หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน รวมทั้งให้เช่าแรมค้ำคืน โดยคิดเป็นรายวัน แพคเกจรีสอร์ท บังกะโล เกสต์เฮ้าส์และอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติ โรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗
- (๙.๕) การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่าหรือห้องแบ่งเช่าหรือ กิจการอื่นในทำนองเดียวกัน
- (๙.๖) การประกอบกิจการโรงแรมหรสพ
- (๙.๗) การจัดให้มีการแสดงดนตรี เต็มรำ รำวง ร่องเง็ง ดิสโกเทก คาราโอเกะ หรือตู้เพลง หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกันซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ
- (๙.๘) การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตใน (๙.๑)
- (๙.๙) การประกอบกิจการเล่นสเกต หรือการเล่นอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่เป็นการให้บริการที่ได้รับใบอนุญาตใน (๙.๑)
- (๙.๑๐) การประกอบกิจการเสริมสวย หรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ในบังคับ ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม

(๙.๑๑) การประกอบกิจการให้บริการควบคุมน้ำหนัก โดยวิธีการควบคุมทางโภชนาการให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกายหรือโดยวิธีอื่นใด เว้นแต่เป็นการให้บริการใน (๙.๑)

(๙.๑๒) การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม

(๙.๑๓) การประกอบกิจการสนามกอล์ฟ หรือสนามฝึกซ้อมกอล์ฟ

(๑๐) กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งทอ

(๑๐.๑) การกรอผ้า การทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือการทอผ้าด้วยมือที่กระทัด

ตั้งแต่ ๕ กี่ขึ้นไป

(๑๐.๒) การทอกระสอบด้วยเครื่องจักร

(๑๐.๓) การสะสมปอ

(๑๐.๔) การซัก อบ รีด หรืออัดกลีบผ้าด้วยเครื่องจักร

(๑๐.๕) การย้อม ฟอก กัดสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ

(๑๐.๖) การทอเสื่อ พรมและสิ่งทออื่น ๆ

(๑๐.๗) การเย็บ ปักผ้า หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร

(๑๐.๘) การพิมพ์สีลวดลายผ้าและสิ่งทออื่น ๆ

(๑๐.๙) การปั่นฝ้าย นุ่น ไยสังเคราะห์ด้วยเครื่องจักร

(๑๑) กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน ททราย ซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑๑.๑) การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา

(๑๑.๒) การระเบิด โม่ บด หรือย่อยหินด้วยเครื่องจักร

(๑๑.๓) การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑๑.๔) การสะสม ผสมซีเมนต์ หิน ททราย หรือวัตถุคล้ายคลึง

(๑๑.๕) การเจียรไนเพชร พลอย หิน กระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑๑.๖) การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ

(๑๑.๗) การผลิตซอล์ก ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือเผาหินปูน

(๑๑.๘) การผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือส่วนผสม

(๑๑.๙) การผลิตกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว

(๑๑.๑๐) การผลิตกระดาษทราย หรือผ้าทราย

(๑๑.๑๑) การผลิตใยแก้ว หรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว

(๑๒) กิจกรรมที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี

(๑๒.๑) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดซ์

หรือสารตัวทำละลาย

(๑๒.๒) การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งก๊าซ

(๑๒.๓) การผลิต การกลั่น การสะสม หรือขนส่งน้ำมันปิโตรเลียมหรือ
ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่าง ๆ

(๑๒.๔) การผลิต สะสม หรือขนส่งถ่านหิน หรือถ่านโค้ก

(๑๒.๕) การพ่นสี ยกเว้นกิจการที่ได้รับใบอนุญาตใน (๗.๑)

(๑๒.๖) การผลิตสิ่งของเครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์ด้วยยางเทียม พลาสติก
เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑๒.๗) การโม่ สะสมหรือบดขัณฑ์

(๑๒.๘) การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี

(๑๒.๙) การผลิต ล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์

(๑๒.๑๐) การเคลือบ ชุบวัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุ
ที่คล้ายคลึง

(๑๒.๑๑) การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑๒.๑๒) การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง

(๑๒.๑๓) การผลิตน้ำแข็งแห้ง

(๑๒.๑๔) การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิงหรือสารเคมีอันเป็น
ส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง

(๑๒.๑๕) การผลิตเซลเล็กหรือดอกไม้เพลิง

(๑๒.๑๖) การผลิต บรรจุ สะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค

(๑๒.๑๗) การผลิต บรรจุ การสะสมกาก

(๑๓) กิจกรรมอื่นที่เกี่ยวกับสิ่งอื่น ๆ

(๑๓.๑) การทำยากันยุงชนิดเผามีควัน

(๑๓.๒) การทำสิ่งของเครื่องใช้ด้วยวัตถุซีเมนต์ หรือวัตถุคล้ายคลึง

(๑๓.๓) การทำกาว

(๑๓.๔) การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์

เบเกอร์ไลท์

(๑๓.๕) การทำบรรจุ การสะสมยาฆ่าแมลง

(๑๓.๖) การสะสมอาหารสัตว์

(๑๓.๗) การขีด กะเทาะ บดเมล็ดพืช

(๑๓.๘) การทำสี และน้ำมันผสมสี

(๑๓.๙) การทำ สะสมปุ๋ย

(๑๓.๑๐) การทำน้ำกลั่น น้ำบริโภค เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ

(๑๓.๑๑) การทำน้ำกรด

(๑๓.๑๒) การทำสะสมแก๊ส

(๑๓.๑๓) การสะสมน้ำมันเชื้อเพลิง

(๑๓.๑๔) การสะสมซีเมนต์และวัตถุคล้ายคลึง

(๑๓.๑๕) การทำหลอดกาแฟ

(๑๓.๑๖) การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์

(๑๓.๑๗) การล้างฟิล์มถ่าย ฟิล์มภาพยนตร์

(๑๓.๑๘) การทำหรือประดิษฐ์ผ้าเย็บ และสิ่งคล้ายกันที่ไม่บรรจุหรือบรรจุ

ในกลุ่มหรือซอง

(๑๓.๑๙) การเจียรไนเพชร พลอย หิน กระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง

(๑๓.๒๐) การเลื่อย ตัด หรือประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ

(๑๓.๒๑) การประดิษฐ์กระจก

(๑๓.๒๒) การเคลือบ ชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือ

วัตถุคล้ายคลึง

(๑๓.๒๓) การทำไม้ บด หลอม หล่อพลาสติก เซลโลลอยด์ เบเกอร์ไลท์

หรือวัตถุคล้ายคลึง

- (๑๓.๒๔) การอัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์
- (๑๓.๒๕) การสะสม แยก คัดเลือก หรือล้างแร่
- (๑๓.๒๖) การทำหรือบรรจุสารเคมีดับเพลิง
- (๑๓.๒๗) การทำน้ำแข็ง
- (๑๓.๒๘) การทำซอลล์ ปูนพลาสติก
- (๑๓.๒๙) การทำใยมะพร้าว หรือวัตถุที่คล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร
- (๑๓.๓๐) การทำเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง
- (๑๓.๓๑) การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว
- (๑๓.๓๒) การเก็บถนอมอาหารโดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป
- (๑๓.๓๓) การทำบรรจุ ใบชาแห้ง ชาผง
- (๑๓.๓๔) การทำไอศกรีม
- (๑๓.๓๕) การทำบะหมี่ มักกะโรนี
- (๑๓.๓๖) การสะสมถ่านโค้ก
- (๑๓.๓๗) การสะสมวัสดุ สิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือเหลือใช้
- (๑๓.๓๘) การทำเก็บ ขนส่ง และค้าดอกไม้พลาสติกหรือสารเคมี อันเป็น

ส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง

(๑๓.๓๙) การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์นานาชนิดในที่สาธารณะหรือที่เอกชนหรือธุรกิจอื่นใด อันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์กิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม

(๑๓.๔๐) การแปรรูป การตาก การเก็บสะสม หรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง

(๑๓.๔๑) กิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา

ข้อ ๖ สถานประกอบกิจการที่ต้องมีการควบคุมตามข้อบัญญัตินี้ที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ที่กฎหมายว่าด้วยการผังเมือง หรือกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารมีผลใช้บังคับ หรือสถานประกอบกิจการใดที่เข้าข่ายเป็นโรงงานหรือมีการประกอบกิจการเกี่ยวกับวัตถุอันตรายจะต้องปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการนั้นและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย แล้วแต่กรณี

หมวด ๓

สถานที่ตั้ง ลักษณะอาคาร และการสุขาภิบาล

ข้อ ๗ ผู้ขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการตามข้อ ๕ ซึ่งให้ควบคุมในลักษณะที่เป็นการค้าต้องยื่นคำขอพร้อมหลักฐานต่าง ๆ ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามแบบที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกาศกำหนดไว้ และต้องปฏิบัติและจัดสถานที่สำหรับประกอบกิจการนั้นให้เป็นไปตามเงื่อนไขอันเกี่ยวข้องกับสุขลักษณะ และมาตรการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพ ซึ่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้กำหนดไว้ตามควรแก่กรณีดังต่อไปนี้

(๑) สถานที่นั้นจะต้องอยู่ในทำเลที่เหมาะสมไม่มีน้ำท่วมขังและสามารถระบายน้ำออกได้โดยสะดวก

(๒) ต้องจัดทำรางระบายน้ำ หรือบ่อรับน้ำโสโครกด้วยวัสดุถาวรลักษณะเรียบร้อย ไม่ซึมไม่รั่ว น้ำไหลได้สะดวก

(๓) การระบายน้ำ และรางน้ำต้องไม่มีลักษณะเป็นที่เดือดร้อนแก่ผู้ใช้น้ำในทางน้ำสาธารณะ หรือผู้อาศัยใกล้เคียง

(๔) เมื่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าสถานที่ใดสมควรจะต้องทำพื้นที่ด้วยวัสดุถาวรเพื่อป้องกันมิให้น้ำซึมรั่วไหล หรือขังอยู่ได้ หรือเห็นว่าควรมีบ่อพักน้ำโสโครกหรือต้องมีเครื่องระบายน้ำหรือเครื่องป้องกันควัน มูลเถ่า กลิ่นไอ ฝุ่นละออง เขม่า ความสั่นสะเทือน หรือสิ่งอื่นใดซึ่งอาจเป็นสิ่งรำคาญแก่ผู้ที่อยู่ใกล้เคียงจะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๕) ต้องจัดให้มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอ และต้องจัดสถานที่มิให้เป็นที่อาศัยของสัตว์นำโรค

(๖) ต้องจัดให้มีน้ำสะอาดเพียงพอแก่กิจการนั้น

(๗) ต้องมีที่รองรับมูลฝอย และสิ่งปฏิกูลอันได้สุขลักษณะจำนวนเพียงพอ

(๘) ต้องจัดให้มีส้วมที่ถูกสุขลักษณะจำนวนเพียงพอกับจำนวนคนที่ทำการอยู่ในสถานที่นั้น และต้องตั้งอยู่ในทำเลที่เหมาะสมรวมทั้งการกำจัดสิ่งปฏิกูลด้วยวิธีที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาลตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๙) สถานที่เลี้ยงสัตว์ต้องมีที่ขัง และที่ปล่อยสัตว์กว้างขวางพอ และต้องจัดให้ได้
สุขลักษณะ

(๑๐) สถานที่เกี่ยวกับการตากหรือผึ่งสินค้า เป็นไปตามที่เจ้าพนักงานสาธารณสุข
เห็นชอบ

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดเกี่ยวกับสุขลักษณะ ตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข
คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น รวมทั้งระเบียบ ข้อบังคับและประกาศขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกาศ

(๑๒) จัดให้มีระบบบำบัดน้ำเสียตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๘ สถานที่ประกอบกิจการที่มีอาคารต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

(๑) ต้องเป็นอาคารที่มีความมั่นคง แข็งแรง เหมาะสมที่จะประกอบกิจการที่
ขออนุญาตได้ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

บันไดหนีไฟหรือทางออกฉุกเฉินมีลักษณะเป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและ
กฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ต้องไม่มีสิ่งกีดขวาง มีแสงสว่างเพียงพอ และมีป้ายหรือเครื่องหมาย
แสดงชัดเจน โดยทางออกฉุกเฉินต้องมีไฟส่องสว่างฉุกเฉินเมื่อระบบไฟฟ้าปกติขัดข้อง

(๒) ต้องจัดให้มีระบบการจัดแสงสว่างและการระบายอากาศให้เป็นไปตามกฎหมาย
ว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(๓) ต้องมีห้องน้ำและห้องส้วมตามแบบและจำนวนที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วย
การควบคุมอาคารและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง และมีการดูแลรักษาความสะอาดให้อยู่ในสภาพที่ถูกต้องสุขลักษณะ
เป็นประจำทุกวัน

ข้อ ๙ สถานที่ประกอบกิจการที่คนงานอาจเปราะเปื้อนจากสารเคมี วัตถุอันตรายหรือสิ่งอื่นใด
อันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องจัดให้มีที่อาบน้ำอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพต้องจัดให้มีที่อาบน้ำฉุกเฉิน
ที่ล้างตาฉุกเฉิน ตามความจำเป็นและเหมาะสมกับคุณสมบัติของวัตถุอันตรายและขนาดของการประกอบ
กิจการตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๐ สถานที่ประกอบกิจการต้องมีการเก็บ รวบรวม หรือกำจัดมูลฝอยที่ถูกสุขลักษณะ ดังนี้
(๑) มีภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับที่เหมาะสมและเพียงพอกับปริมาณและ
ประเภท มูลฝอย รวมทั้งมีการทำความสะอาดภาชนะบรรจุหรือภาชนะรองรับและบริเวณที่เก็บภาชนะนั้น
อยู่เสมอ

(๒) ในกรณีที่มีการกำจัดเองต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นและต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติว่าด้วยการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

(๓) กรณีที่มีมูลฝอยที่ปนเปื้อนสารพิษหรือวัตถุอันตรายหรือสิ่งใดที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพหรือมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจะต้องดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๑ สถานประกอบกิจการต้องมีการป้องกันและกำจัดแมลงและสัตว์ที่เป็นพาหะของโรคติดต่อให้ถูกต้องตามหลักวิชาการสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๑๒ สถานประกอบกิจการที่มีร้านอาหารหรือห้องครัวที่จัดไว้สำหรับการประกอบอาหาร การปรุงอาหาร การเสิร์ฟอาหารสำหรับคนงานต้องมีการดำเนินการให้ถูกต้องตามข้อบัญญัติว่าด้วยสถานจำหน่ายอาหารหรือสถานที่เสิร์ฟอาหาร

ข้อ ๑๓ สถานประกอบกิจการต้องจัดวางสิ่งของให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ปลอดภัยเป็นสัดส่วนและต้องรักษาความสะอาดอยู่เสมอ

หมวด ๔

การอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ข้อ ๑๔ สถานประกอบกิจการต้องมีมาตรการความปลอดภัยในการทำงานและปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๕ สถานประกอบกิจการต้องจัดให้มีการป้องกันเพื่อความปลอดภัย ดังนี้

(๑) มีระบบสัญญาณเตือนเพลิงไหม้และเครื่องดับเพลิง ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ จะต้องมีการบันทึกการบำรุงรักษาเครื่องดับเพลิงอย่างน้อยหกเดือนต่อครั้ง และมีการฝึกอบรมการดับเพลิงเบื้องต้นจากหน่วยงานที่ทางราชการกำหนดหรือยอมรับให้แก่คนงานไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของจำนวนคนงานในสถานประกอบกิจการนั้น

(๒) กรณีที่มีวัตถุอันตรายต้องมีสถานที่ที่ปลอดภัยสำหรับเก็บรักษาวัตถุอันตรายหรือสิ่งของที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรืออัคคีภัยได้ง่ายไว้โดยเฉพาะ ตามกฎหมายว่าด้วยวัตถุอันตรายและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

หมวด ๕

การควบคุมของเสีย มลพิษหรือสิ่งใด ๆ
ที่เกิดจากการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการ

ข้อ ๑๖ สถานประกอบกิจการใดที่การประกอบกิจการอาจก่อให้เกิดมลพิษทางเสียงหรือความสั่นสะเทือน มลพิษทางอากาศ มลพิษทางน้ำ ของเสียอันตราย หรือมีการใช้สารเคมีหรือวัตถุอันตรายจะต้องดำเนินการควบคุมและป้องกันมิให้เกิดผลกระทบจนเป็นเหตุรำคาญหรือเป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงานและผู้อยู่อาศัยบริเวณใกล้เคียง

หมวด ๖

การขออนุญาตและใบอนุญาต

ข้อ ๑๗ เมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันที่ข้อบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้า เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ในการออกใบอนุญาตเจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติมจากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อบัญญัตินี้ก็ได้

ใบอนุญาตให้ใช้ได้สำหรับกิจการประเภทเดียวและสำหรับสถานที่แห่งเดียว

ข้อ ๑๘ ผู้ใดประสงค์จะประกอบกิจการตามที่ต้องมีการควบคุมตามข้อ ๕ ในลักษณะที่เป็นการค้าจะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ท้ายข้อบัญญัตินี้ พร้อมกับเอกสารและหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) สำเนาทะเบียนบ้าน
- (๓) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (๔) อื่น ๆ ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกาศกำหนด

ข้อ ๑๙ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราท้ายข้อบัญญัตินี้ภายในกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันที่ผู้ได้รับใบอนุญาตผู้แทนหรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้ได้รับใบอนุญาตได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากมิได้ชำระค่าธรรมเนียมภายในระยะเวลาที่กำหนดจะต้องชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละสิบของจำนวนค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระ เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจะได้บอกเลิกดำเนินกิจการนั้นก่อนถึงกำหนดที่จะต้องชำระค่าธรรมเนียมดังกล่าว ถ้าผู้ดำเนินกิจการรับทำการเก็บขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่าสองครั้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดดำเนินกิจการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

ข้อ ๒๐ เมื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นได้ตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำขออนุญาตแล้วถูกต้องตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ให้ออกใบอนุญาต กรณีไม่อาจออกใบอนุญาตได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำขอ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ทั้งหมด แจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกันในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคืนคำขอแก่ผู้ขออนุญาตให้ส่งคืนคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์ให้ทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับคำขอ

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานไม่อาจออกใบอนุญาตหรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดตามความในวรรคหนึ่งให้ขยายเวลาออกไปได้อีกไม่เกินสองครั้ง ครั้งละไม่เกินสิบห้าวัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดตามความวรรคหนึ่งหรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๑ ใบอนุญาตให้มีอายุหนึ่งปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาตและให้ใช้ได้แต่เพียงในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกาศ

ข้อ ๒๒ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผยและเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๒๓ กรณีใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นเพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหายถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐาน ดังต่อไปนี้

(๑) เอกสารแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีสูญหาย หรือ

(๒) ใบอนุญาตเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้อ ๒๔ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ได้รับใบอนุญาตดำเนินการประกอบการค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรือเป็นอันตรายแก่สุขภาพ ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควรแต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

ข้อ ๒๕ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตตั้งแต่สองครั้งขึ้นไปและมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือ ข้อบัญญัตินี้

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต และการไม่ปฏิบัติหรือการปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๒๖ คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้ผู้ดำเนินกิจการค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรือเป็นอันตรายแก่สุขภาพ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาตและคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้ดำเนินกิจการหรือผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีไม่พบตัวหรือไม่ยอมรับหนังสือดังกล่าว ให้ส่งหนังสือโดยทางไปรษณีย์ตอบรับหรือให้ปิดหนังสือนั้นไว้ที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสำนักงานของผู้ต้องรับหนังสือและให้ถือว่าผู้นั้นได้ทราบหนังสือตั้งแต่วันที่หนังสือไปถึงวันปิดหนังสือ แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๗ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปีนับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๒๘ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อบัญญัตินี้ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือให้ส่งเอกสารหลักฐานใด เพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในอาคารหรือสถานที่ใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่นั้น

(๓) แนะนำให้ผู้ได้รับใบอนุญาตปฏิบัติให้ถูกต้องตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือตามข้อบัญญัตินี้ หรือตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๔) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีหรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

(๕) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งใด ๆ ที่สงสัยว่าจะไม่ถูกสุขลักษณะหรือจะก่อให้เกิดเหตุรำคาญ จากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณตามสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้ โดยไม่ต้องใช้ราคา

ข้อ ๒๙ ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ดำเนินกิจการค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรือเป็นอันตรายแก่สุขภาพ ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้หรือคำสั่งของ เจ้าพนักงานท้องถิ่นที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการดำเนินกิจการนั้น ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้น หยุดดำเนินกิจการนั้นไว้ทันทีเป็นการชั่วคราวจนกว่าจะเป็นที่พอใจแก่เจ้าพนักงานท้องถิ่นว่าปราศจาก อันตรายแล้วก็ได้ คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามวรรคหนึ่งให้กำหนดระยะเวลาที่จะต้องปฏิบัติตาม คำสั่งไว้ตามสมควรแต่ต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน เว้นแต่เป็นกรณีที่มีคำสั่งให้หยุดดำเนินกิจการทันที

ข้อ ๓๐ ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขตรวจพบเหตุที่ไม่ถูกต้อง หรือกระทำการใด ๆ ที่ฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ หรือข้อบัญญัตินี้ในอันที่จะมีผลกระทบต่อสภาวะ ความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน หรือจะเป็นอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของ ประชาชนเป็นส่วนรวมซึ่งสมควรจะดำเนินการแก้ไขโดยเร่งด่วน ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจ ออกคำสั่งให้ผู้กระทำการไม่ถูกต้องหรือฝ่าฝืนดังกล่าวแก้ไขหรือระงับเหตุนั้น หรือดำเนินการใด ๆ เพื่อแก้ไขหรือระงับเหตุนั้นได้ตามสมควร แล้วแจ้งให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นทราบ

ข้อ ๓๑ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหมายเรียก หรือไม่ยอมแจ้งข้อเท็จจริง หรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานหรือขัดขวาง หรือไม่อำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อบัญญัติข้อ ๒๗ มีความผิดตามมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๒ ผู้ดำเนินกิจการผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างที่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นให้หยุดดำเนินกิจการ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามข้อบัญญัติข้อ ๑๙ หรือข้อ ๒๙ โดยไม่มีเหตุผลหรือข้อแก้ตัวอันสมควรมีความผิดตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๓ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนข้อบัญญัติข้อ ๒๒ หรือข้อ ๒๓ มีความผิดตามมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๔ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดดำเนินกิจการในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต มีความผิดตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๓๕ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ ๓๖ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๗๓ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๗๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท

ข้อ ๓๗ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๗๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๑ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๒,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ ๓๘ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกินวันละ ๕,๐๐๐ บาท ตลอดเวลาที่ยังไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง

ข้อ ๓๙ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๘๑ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๒ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ ๔๐ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๘๓ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต้องระวางโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๔๑ ผู้ใดกระทำความผิดตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกิน ๖ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกินวันละ ๕,๐๐๐ บาท ตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืน

ข้อ ๔๒ สถานประกอบกิจการต้องตั้งอยู่ห่างจากชุมชน วัด ศาสนสถาน โบราณสถาน โรงเรียน สถาบันการศึกษา โรงพยาบาล หรือสถานที่อื่น ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานและกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ในกรณีที่สถานประกอบกิจการที่ไม่เข้าข่ายเป็นโรงงาน สถานประกอบกิจการนั้นจะต้องมีสถานที่ตั้งตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนด โดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข โดยคำนึงถึงลักษณะและประเภทของการประกอบกิจการของสถานประกอบกิจการนั้น ๆ ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชาชนหรือก่อเหตุรำคาญด้วย

ข้อ ๔๓ บรรดาใบอนุญาตการค้าซึ่งเป็นที่น่ารังเกียจหรืออาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ได้ออกก่อนวันใช้ช้อบัญญัตินี้ให้คงใช้ต่อไปจนสิ้นอายุใบอนุญาตนั้น

ประกาศ ณ วันที่ ๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

นุภาพ ฉันทไพบุลย์

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกาศ

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมทำยช้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระภาค

เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)
๑.	<p><u>กิจการที่เกี่ยวกับการเลี้ยงสัตว์</u></p> <p>๑.๑ การเลี้ยงม้า โค กระบือ</p> <p>ก. ไม่เกิน ๑๐ ตัวขึ้นไป ๒๐๐</p> <p>ข. เกินกว่า ๑๐ ตัวขึ้นไป ๔๐๐</p> <p>๑.๒ การเลี้ยงสุกร</p> <p>ก. ไม่เกิน ๑๐ ตัว ๒๐๐</p> <p>ข. ตั้งแต่ ๑๑ ตัว แต่ไม่เกิน ๒๐ ตัว ๔๐๐</p> <p>ค. เกินกว่า ๒๐ ตัวขึ้นไป ๖๐๐</p> <p>๑.๓ การเลี้ยงแพะ แกะ</p> <p>ก. ไม่เกิน ๑๐ ตัว ๒๐๐</p> <p>ข. ตั้งแต่ ๑๑ ตัว แต่ไม่เกิน ๒๐ ตัว ๔๐๐</p> <p>ค. เกินกว่า ๒๐ ตัวขึ้นไป ๖๐๐</p> <p>๑.๔ การเลี้ยงห่าน เป็ด ไก่</p> <p>ก. ตั้งแต่ ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ตัว ๒๐๐</p> <p>ข. เกินกว่า ๑๐๐ ตัวขึ้นไป ๔๐๐</p> <p>๑.๕ การเลี้ยงสัตว์เพื่อรีดเอานม ๕๐๐</p> <p>๑.๖ การฆ่าห่าน เป็ด ไก่ ยกเว้นการฆ่าในภัตตาคาร โรงแรมหรือร้านข้าวแกง เพื่อปรุงอาหารในนั้น หรือฆ่าเพื่อปรุงอาหารเร่ขายด้วยตนเอง ๒๐๐</p> <p>๑.๗ การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์ หรือธุรกิจอื่นใดอันมีลักษณะทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ของกิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม ๑,๕๐๐</p>	

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)
๒.	<p><u>กิจการที่เกี่ยวกับการสัตว์และผลิตภัณฑ์</u></p> <p>๒.๑ การฆ่าสัตว์ ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด และการฆ่าเพื่อบริโภคในครัวเรือน</p> <p> ก. การฆ่าห่าน เป็ด ไก่ ไม่เกิน ๒๐ ตัว</p> <p> ข. การฆ่าห่าน เป็ด ไก่ เกิน ๒๐ ตัว แต่ไม่เกิน ๕๐ ตัว</p> <p> ค. การฆ่าห่าน เป็ด ไก่ เกิน ๕๐ ตัวขึ้นไป</p> <p>๒.๒ การฟอกหนังสัตว์ การสะสมหนังสัตว์ หนังสัตว์ที่ยังไม่ได้ฟอก</p> <p>๒.๓ การสะสมเขาสัตว์ กระดุกสัตว์ ที่ยังมีได้แปรรูป</p> <p>๒.๔ การเคี้ยวหนังสัตว์ เอ็นสัตว์ ไซสัตว์</p> <p>๒.๕ การย้อมที่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็น</p> <p> ก. ย้อมในโรงเรือน หรือใช้เครื่องจักร</p> <p> ข. ย้อมโดยไม่ใช้เครื่องจักร หรือย้อมเคลื่อนที่</p> <p>๒.๖ การต้ม การตาก การเผาเปลือกหอย เปลือกปู เปลือกกุ้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่ขาย การขายในตลาด</p> <p>๒.๗ การประดิษฐ์เครื่องใช้หรือผลิตภัณฑ์อื่น ๆ จากเปลือกหอย กระดุกสัตว์ เขาสัตว์ หนังสัตว์ ขนสัตว์ หรือส่วนอื่น ๆ ของสัตว์</p> <p>๒.๘ การผลิต การม่ การปั่น การบด การผสม การบรรจุ การสะสม หรือการกระทำอื่นใดต่อสัตว์หรือพืช เพื่อเป็นอาหารสัตว์</p> <p>๒.๙ การสะสมหรือการล้างครั่ง</p> <p>๒.๑๐ การทำสบู่</p> <p> ก. โดยใช้เครื่องจักร</p> <p> ข. ไม่ใช้เครื่องจักร</p> <p>๒.๑๑ การสะสมหนังสัตว์ชนิดแผ่นที่ฟอกแล้ว</p>	<p>๕๐๐</p> <p>๑,๐๐๐</p> <p>๒,๐๐๐</p> <p>๕,๐๐๐</p> <p>๕,๐๐๐</p> <p>๑,๐๐๐</p> <p>๑,๐๐๐</p> <p>๓๐๐</p> <p>๑,๐๐๐</p> <p>๒,๐๐๐</p> <p>๔,๐๐๐</p> <p>๑,๐๐๐</p> <p>๑,๐๐๐</p> <p>๖๐๐</p> <p>๑,๐๐๐</p>
๓.	<p><u>กิจการที่เกี่ยวกับอาหาร เครื่องดื่ม น้ำดื่ม</u></p> <p>๓.๑ การทำเนย เนยเทียม</p> <p>๓.๒ การทำกะปิ น้ำปลา น้ำเค็ม ไตปลา เต้าเจี้ยว หอยดอง</p> <p> ก. ไม่ใช้เครื่องจักร</p> <p> ข. ใช้เครื่องจักร</p>	<p>๕๐๐</p> <p>๒,๐๐๐</p> <p>๓,๐๐๐</p>

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)
	๓.๓ การทำ การหมัก การสะสม ปลาเจ้า กุ้งเจ้า ตั้งแต่ ๖๐ กิโลกรัมขึ้นไป	๓,๐๐๐
	๓.๔ การทำ และตากปลาเค็ม เนื้อเค็ม เปิดเค็ม หนังกุ้ง กุ้งแห้ง การเคี่ยวมันกุ้ง	๑,๐๐๐
	๓.๕ การนึ่งปลา การต้มปลาซึ่งใช้แทนการนึ่ง ยกเว้นการนึ่งหรือต้ม ในภัตตาคาร โรงแรม หรือร้านอาหารเพื่อปรุงอาหารในนั้น และการนึ่งหรือต้ม หรือปรุงอาหารเร่งขายด้วยตนเอง	๕๐๐
	๓.๖ การเคี่ยวน้ำมันหมู การผลิตกุนเชียง หมูยอ ไส้กรอก หมูตั้ง ยกเว้นในสถานที่จำหน่ายอาหาร การเร่งขาย การขายในตลาด และการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	
	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐
	ข. โดยใช้เครื่องจักร	๒,๐๐๐
	๓.๗ การผลิตเส้นหมี่ ขนมหุ้น กว๊ายเตี้ยว เต้าฮวย เต้าหู้ วุ้นเส้น เกี่ยมอี	
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๒๐๐
	ข. ไม่ใช้เครื่องจักร	๑๐๐
	๓.๘ การผลิตเบะแซ	๒๐๐
	๓.๙ การอัดเอาน้ำมัน	
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐
	ข. ไม่ใช้เครื่องจักร	๖๐๐
	๓.๑๐ การล้าง การอบรมควิน การสะสมยางดิบ	๑,๐๐๐
	๓.๑๑ การทำอาหารบรรจุกระป๋อง ขวด หรือภาชนะอื่นใด	
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐
	ข. ไม่ใช้เครื่องจักร	๒๐๐
	๓.๑๒ การทำขนมปังสด ขนมปังแห้ง จนอับ	
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐
	ข. ไม่ใช้เครื่องจักร	๒๐๐
	๓.๑๓ การแกะ การล้างสัตว์ ที่ไม่ใช่ส่วนหนึ่งของกิจการห้องเย็น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๕๐๐

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)
	๓.๑๔ การทำน้ำอัดลม น้ำหวาน น้ำโซดา	๒,๐๐๐
	๓.๑๕ การทำน้ำตาล	๕๐๐
	๓.๑๖ การทำน้ำนมข้น	๒,๐๐๐
	๓.๑๗ การผลิต ผลิตภัณฑ์จากน้ำนมวัว	๔,๐๐๐
	๓.๑๘ การคั่วกาแฟ	
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐
	ข. ไม่ใช้เครื่องจักร	๓๐๐
	๓.๑๙ การผลิตลูกชิ้นด้วยเครื่องจักร	
	ก. เครื่องจักรที่มีกำลังเกิน ๕ แรงม้า	๖๐๐
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังเกินกว่า ๑ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๔๐๐
	ค. เครื่องจักรที่มีกำลังไม่เกิน ๑ แรงม้า	๒๐๐
	๓.๒๐ การผลิตผงชูรส	๑,๐๐๐
	๓.๒๑ การผลิตน้ำกลั่น น้ำบริโภค เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ	๒,๐๐๐
	๓.๒๒ การตาก การหมัก การดองผัก ผลไม้ หรือพืชอย่างอื่น ยกเว้นการผลิตเพื่อบริโภคในครัวเรือน	๒,๐๐๐
	๓.๒๓ การทำแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาคุ และการทำแป้งอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน	๒,๐๐๐
	๓.๒๔ การสีข้าว	๒,๐๐๐
	๓.๒๕ การต้มกลั่นแอลกอฮอล์ สุรา เบียร์ และน้ำส้มสายชู	๒,๐๐๐
	๓.๒๖ การทำไม้ขีดไฟ	๒,๐๐๐
	๓.๒๗ การทำเซลลูล์ก	๒,๐๐๐
	๓.๒๘ การทำภาชนะดินเผา	๑,๐๐๐
	๓.๒๙ การทำและมวนยาสูบ	
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๓,๐๐๐
	ข. ไม่ใช้เครื่องจักร	๒,๐๐๐
	๓.๓๐ การทำกระดาษทราย	๒,๐๐๐
	๓.๓๑ การทำรูปโดยใช้เครื่องจักร	๒,๐๐๐
	๓.๓๒ การปั่นฝ้ายหรือขนโดยใช้เครื่องจักร	๓,๐๐๐

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)
๔.	<p><u>กิจการที่เกี่ยวกับยา เวชภัณฑ์ อุปกรณ์การแพทย์ เครื่องสำอาง ผลิตภัณฑ์ชำระล้าง</u></p> <p>๔.๑ การโม่บดยาด้วยเครื่องจักร</p> <p>ก. เครื่องจักรที่มีกำลังเกิน ๕ แรงม้า ๓๐๐</p> <p>ข. เครื่องจักรที่มีกำลังเกินกว่า ๑ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า ๒๐๐</p> <p>ค. เครื่องจักรที่มีกำลัง ๑ แรงม้าลงมา ๑๐๐</p> <p>๔.๒ การทำบรรจุเครื่องสำอาง และยาสีฟัน</p> <p>ก. ประเภทใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐</p> <p>ข. ประเภทไม่ใช้เครื่องจักร ๔๐๐</p> <p>๔.๓ การทำ บรรจุ ยารักษาโรค ยารักษาสัตว์</p> <p>ก. โดยใช้เครื่องจักร ๑,๐๐๐</p> <p>ข. ไม่ใช้เครื่องจักร ๔๐๐</p> <p>๔.๔ การทำสำลี ๕๐๐</p>	
๕.	<p><u>กิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร</u></p> <p>๕.๑ การอัด การสกัดเอาน้ำมันจากพืช</p> <p>ก. เครื่องจักรที่มีกำลังรวมกันไม่เกิน ๑๕ แรงม้า ๕๐๐</p> <p>ข. เครื่องจักรที่มีกำลังเกินกว่า ๑๕ - ๓๐ แรงม้า ๒,๐๐๐</p> <p>ค. เครื่องจักรที่มีกำลังเกินกว่า ๓๐ แรงม้า ขึ้นไป ๔,๐๐๐</p> <p>๕.๒ การล้าง การอบ การรม การสะสมยางดิบ</p> <p>ก. การล้าง การอบ และการรม ๕,๐๐๐</p> <p>ข. การสะสมยางดิบ</p> <p>- ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ กิโลกรัมต่อวัน ๕๐๐</p> <p>- ตั้งแต่ ๒,๐๐๑ - ๑๐,๐๐๐ กิโลกรัม ๑,๐๐๐</p> <p>- ตั้งแต่ ๑๐,๐๐๑ กิโลกรัมต่อวันขึ้นไป ๒,๐๐๐</p> <p>๕.๓ การผลิตแป้งมันสำปะหลัง แป้งสาหร่ายหรือแป้งอื่น ๆ ในทำนอง เดียวกันด้วย</p> <p>ก. เครื่องจักรที่มีกำลังไม่เกิน ๑๐ แรงม้า ๑,๐๐๐</p> <p>ข. เครื่องจักรที่มีกำลังเกินกำลังเกินกว่า ๑๐ - ๒๐ แรงม้า ๒,๐๐๐</p> <p>ค. เครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๒๑ แรงม้า ขึ้นไป ๓,๐๐๐</p>	

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)
	๕.๔ การสีข้าวด้วยเครื่องจักร ก. เครื่องจักรที่มีกำลังไม่เกิน ๑๐ แรงม้า ข. เครื่องจักรที่มีกำลังเกินกว่า ๑๐ แรงม้า ๕.๕ การผลิตยาสูบ ผลิตโดยใช้เครื่องจักร ๕.๖ การซัด การกะเทาะ การบดเมล็ดพืช การนวดข้าวด้วยเครื่องจักร ๕.๗ การผลิต การสะสมปุ๋ย ก. การผลิต - ผลิตโดยใช้เครื่องจักรตั้งแต่ ๕ - ๑๐ แรงม้า - ผลิตโดยใช้เครื่องจักรตั้งแต่ ๑๐ แรงม้าขึ้นไป ข. การสะสมปุ๋ย ๕.๘ การผลิตไยมะพร้าวหรือวัตถุดิบคล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร ๕.๙ การตาก การสะสมหรือการขนถ่ายมันสำปะหลัง	๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๑,๐๐๐ ๕๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๕๐๐ ๕๐๐
๖.	<u>กิจการที่เกี่ยวกับโลหะหรือแร่</u> ๖.๑ การหลอม หล่อ ตี กิ่ง ถลุงแร่ แก้วโลหะ ก. หลอม หล่อ กิ่ง ถลุง ตัดโลหะ ข. ตี ๖.๒ การเชื่อมและประสานโลหะด้วยแก๊ส ไฟฟ้า ก. ใช้เครื่องจักร ข. ไม่ใช้เครื่องจักร ๖.๓ การต่อ ประกอบหรือซ่อมเครื่องจักร เครื่องยนต์ รถยนต์ เรือยนต์ เรือกล ก. การต่อ ประกอบ เครื่องจักร เครื่องยนต์ รถยนต์ เรือยนต์ เรือกล ข. การซ่อมรถยนต์ เรือยนต์ เรือกล ค. การซ่อมเครื่องจักร เครื่องยนต์ ๖.๔ การเคลือบ ชุบโลหะด้วยตะกั่ว สังกะสี ดีบุก โครเมียม นิกเกิล หรือโลหะ ๖.๕ การขัดโลหะด้วยเครื่องจักร ก. เครื่องจักรที่มีกำลังเกิน ๕ แรงม้า ข. เครื่องจักรที่มีกำลังเกินกว่า ๑ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า ค. เครื่องจักรที่มีกำลัง ๑ แรงม้าลงมา	๑,๐๐๐ ๘๐๐ ๑,๐๐๐ ๒๐๐ ๑,๐๐๐ ๑,๐๐๐ ๔๐๐ ๒๐๐ ๓,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๑,๒๐๐ ๖๐๐

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)	
๗.	๖.๖ การไม่ บด ชั้น		
	ก. โดยเครื่องจักร	๕๐๐	
	ข. ไม่ใช้เครื่องจักร	๒๐๐	
	๖.๗ การอัดเจาะ รีดโลหะด้วยเครื่องจักร		
	ก. เครื่องจักรที่มีกำลังเกิน ๕ แรงม้า	๑,๐๐๐	
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังเกินกว่า ๑ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๘๐๐	
	ค. เครื่องจักรที่มีกำลัง ๑ แรงม้าลงมา	๔๐๐	
	๖.๘ การทำโลหะเป็นภาชนะ หรือเครื่องใช้ต่าง ๆ		
	ก. การใช้เครื่องจักร	๑,๕๐๐	
	ข. ไม่ใช้เครื่องจักร	๖๐๐	
	กิจการที่เกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักรหรือเครื่องกล		
	๗.๑ การล้าง อัด ฉีด รถยนต์		
	ก. จำนวน ๑ - ๔ หัวฉีด	๒,๐๐๐	
	ข. จำนวน ๕ หัวฉีดขึ้นไป	๒,๕๐๐	
	๗.๒ การพ่นสี		
	ก. พ่นสีรถยนต์	๒,๐๐๐	
	ข. พ่นสีสิ่งอื่นนอกจากรถยนต์	๒,๐๐๐	
	๗.๓ การปะ การเชื่อมยาง		
	ก. ประเภทใช้เครื่องยนต์	๓๐๐	
	ข. ประเภทไม่ใช้เครื่องยนต์	๑๐๐	
๗.๔ การทำ ซ่อม การอัดแบตเตอรี่			
ก. การทำ ซ่อม	๓๐๐		
ข. การอัด	๑๐๐		
๗.๕ การประกอบธุรกิจเกี่ยวกับยานยนต์ เครื่องจักร หรือเครื่องกล ซึ่งมีไว้บริการ หรือจำหน่ายในการประกอบธุรกิจนั้นมีการซ่อมหรือ ปรับปรุง			
ก. สถานที่ประกอบการมีพื้นที่ไม่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร	๑,๕๐๐		
ข. สถานที่ประกอบการมีพื้นที่เกิน ๒๐๐ ตารางเมตร	๒,๕๐๐		

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)
๘.	<u>กิจการที่เกี่ยวกับไม้</u>	
	๘.๑ การสะสมถ่าน	
	ก. การขายส่ง	๔๐๐
	ข. การขายปลีก	๒๐๐
	๘.๒ การเลื่อยและซอຍไม้	
	ก. โดยใช้เครื่องจักรซึ่งมีกำลัง ๕ แรงม้าขึ้นไป	๕๐๐
	ข. โดยใช้เครื่องจักรซึ่งมีกำลังต่ำกว่า ๕ แรงม้า	๓๐๐
	ค. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๒๐๐
	๘.๓ การผลิตไม้ซัดไฟ	๔,๐๐๐
	๘.๔ การประดิษฐ์ไม้ หวาย เป็นสิ่งของด้วยเครื่องจักร หรือการพ่น การทำ สารเคลือบเงาสี หรือการแต่งสำเร็จผลิตภัณฑ์จากไม้หรือ หวาย	
	ก. เครื่องจักรที่มีกำลังเกิน ๕ แรงม้า	๕๐๐
	ข. เครื่องจักรที่มีกำลังเกินกว่า ๑ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๕ แรงม้า	๓๐๐
	ค. เครื่องจักรที่มีกำลังไม่เกิน ๑ แรงม้า	๒๐๐
	๘.๕ การอบไม้	๑,๐๐๐
	๘.๖ การผลิตรูป	
	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐
	ข. โดยใช้เครื่องจักร	๓,๐๐๐
	๘.๗ การประดิษฐ์สิ่งของ เครื่องใช้ เครื่องเขียนด้วยกระดาษ	
ก. เครื่องจักรที่มีกำลังเกิน ๕ แรงม้า	๑,๒๐๐	
ข. เครื่องจักรที่มีกำลังเกินกว่า ๑ แรงม้า แต่ไม่เกิน	๘๐๐	
๕ แรงม้า		
ค. เครื่องจักรที่มีกำลัง ๑ แรงม้าลงมา	๕๐๐	
๘.๘ การผลิตกระดาษต่าง ๆ	๒,๐๐๐	
๘.๙ การไส เจาะ ขุดร่อง ทำคิ้ว และตัดไม้ด้วยเครื่องจักร		
ก. เครื่องจักรที่มีกำลังเกิน ๕ แรงม้า	๑,๐๐๐	
ข. เครื่องจักรที่มีกำลังเกินกว่า ๑ แรงม้า แต่ไม่เกิน	๔๐๐	
๕ แรงม้า		
ค. เครื่องจักรที่มีกำลัง ๑ แรงม้าลงมา	๓๐๐	

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)
๙.	<p>กิจการที่เกี่ยวกับการบริการ</p> <p>๙.๑ กิจการสปา เพื่อสุขภาพ เว้นแต่เป็นการให้บริการในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล</p> <p>๙.๒ การประกอบกิจการอาบ อบ นวด เว้นแต่เป็นการให้บริการใน ๙.๑ หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล</p> <p>๙.๓ การประกอบกิจการสถานที่อาบน้ำ อบไอน้ำ อบสมุนไพร เว้นแต่เป็นการให้บริการใน ๙.๑ หรือในสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล</p> <p>๙.๔ การประกอบกิจการโรงแรม หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน รวมทั้งให้เช่าแรมค้างคืน โดยคิดเป็นรายวัน แพคเกจรีสอร์ท บังกะโล เกสต์เฮ้าส์ และอื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติโรงแรม พ.ศ. ๒๕๔๗</p> <p>ก. ห้องพักไม่เกิน ๓๐ ห้อง</p> <p>ข. ห้องพักเกิน ๓๐ ห้อง แต่ไม่เกิน ๖๐ ห้อง</p> <p>ค. ห้องพักเกิน ๖๐ ห้อง แต่ไม่เกิน ๑๐๐ ห้อง</p> <p>ง. ห้องพักเกิน ๑๐๐ ห้องขึ้นไป</p> <p>๙.๕ การประกอบกิจการห้องพัก อาคารชุดให้เช่า ห้องเช่า ห้องแบ่งเช่า หรือกิจการอื่นในทำนองเดียวกัน</p> <p>ก. มีห้องพักไม่เกิน ๑๐ ห้อง</p> <p>ข. มีห้องพักเกิน ๑๐ ห้อง แต่ไม่เกิน ๒๐ ห้อง</p> <p>ค. มีห้องพักเกิน ๒๐ ห้องขึ้นไป</p> <p>๙.๖ การประกอบกิจการโรงแรมหรู</p> <p>๙.๗ การจัดให้มีการแสดงดนตรีเต้นรำ รำวง ร้องเงิง คาราโอเกะ หรือการแสดงอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน ซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ</p> <p>ก. มีการแสดงกันซึ่งอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพ</p> <p>ข. มีการแสดงดนตรีอย่างเดียว</p> <p>๙.๘ การประกอบกิจการสระว่ายน้ำ หรือกิจการอื่น ๆ ในทำนองเดียวกัน เว้นแต่เป็นการให้บริการใน ๙.๑</p> <p>๙.๙ การจัดให้เล่นสเก็ต โดยมีแสงหรือเสียงประกอบ หรือการเล่นอื่นในทำนองเดียวกัน</p>	<p>๒,๐๐๐</p> <p>๓,๐๐๐</p> <p>๔,๐๐๐</p> <p>๑,๕๐๐</p> <p>๒,๕๐๐</p> <p>๔,๐๐๐</p> <p>๕,๐๐๐</p> <p>๓๐๐</p> <p>๕๐๐</p> <p>๘๐๐</p> <p>๑,๐๐๐</p> <p>๒,๐๐๐</p> <p>๑,๐๐๐</p> <p>๕๐๐</p> <p>๑,๐๐๐</p>

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)
	๙.๑๐ การประกอบกิจการเสริมสวย หรือแต่งผม เว้นแต่กิจการที่อยู่ ในบังคับตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบวิชาชีพเวชกรรม ๙.๑๑ การประกอบกิจการให้บริการควบคุม โดยวิธีการควบคุมทาง โภชนาการ ให้อาหารที่มีวัตถุประสงค์พิเศษ การบริหารร่างกาย หรือ โดยวิธีอื่นใด เว้นแต่เป็นการให้บริการในข้อ ๙.๑ หรือในสถานพยาบาล ตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล ๙.๑๒ การประกอบกิจการสวนสนุก ตู้เกม ๙.๑๓ การประกอบกิจการสนามกอล์ฟหรือสถานฝึกซ้อมกอล์ฟ ก. ประกอบกิจการสนามกอล์ฟ ข. ประกอบกิจการสถานฝึกซ้อมกอล์ฟ	๓๐๐ ๕๐๐ ๑,๐๐๐ ๕,๐๐๐ ๑,๐๐๐
๑๐.	<u>กิจการเกี่ยวกับสิ่งทอ</u> ๑๐.๑ การกรอด้วย ทอผ้าด้วยเครื่องจักร หรือด้วยมือที่กระทำ ตั้งแต่ ๕ กี่ขึ้นไป ๑๐.๒ การทอกระสอบด้วยเครื่องจักร ๑๐.๓ การสะสมปอ ๑๐.๔ การซัก การอบ การรีด การอัดกลับผ้าด้วยเครื่องจักร ก. ใช้เครื่องจักรตั้งแต่ ๑ แรงม้า ข. ใช้เครื่องจักรไม่เกิน ๑ แรงม้า ๑๐.๕ การย้อม การกัดสีผ้าหรือสิ่งทออื่น ๆ ๑๐.๖ การทอเสื่อ พรม และสิ่งทออื่น ๆ ก. โดยใช้เครื่องจักร ข. ไม่ใช้เครื่องจักร ๑๐.๗ การเย็บ ปักผ้า หรือสิ่งทออื่น ๆ ด้วยเครื่องจักร ก. ตั้งแต่ ๖ เครื่องขึ้นไป ข. ไม่เกิน ๕ เครื่อง ๑๐.๘ การพิมพ์สีลวดลายผ้าและสิ่งทออื่น ๆ ๑๐.๙ การปั่นฝ้าย นุ่น ไยสังเคราะห์ด้วยเครื่องจักร	๑,๐๐๐ ๒,๐๐๐ ๑,๐๐๐ ๕๐๐ ๓๐๐ ๓,๐๐๐ ๕๐๐ ๒๐๐ ๔๐๐ ๒๐๐ ๒๐๐ ๔,๐๐๐
๑๑.	<u>กิจการที่เกี่ยวกับหิน ดิน ททราย ซีเมนต์ หรือวัสดุที่คล้ายคลึง</u> ๑๑.๑ การผลิตภาชนะดินเผาหรือผลิตภัณฑ์ดินเผา ก. ผลิตโดยมาใช้เครื่องจักร ข. ผลิตโดยใช้เครื่องจักร	๓๐๐ ๖๐๐

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)
	๑๑.๒ การระเบิด การโม่ การป่นหินด้วยเครื่องจักร	๒,๐๐๐
	๑๑.๓ การผลิตเครื่องใช้ด้วยซีเมนต์หรือวัสดุที่คล้ายคลึง	๑,๐๐๐
	๑๑.๔ การผสม การผสมซีเมนต์ หิน ทราย หรือวัสดุคล้ายคลึงกัน	
	ก. การผสม ซีเมนต์ หิน ทราย หรือวัสดุที่คล้ายคลึง	๑,๐๐๐
	ข. การผสม ซีเมนต์ หิน ทราย หรือวัสดุที่คล้ายคลึงกัน	๒,๐๐๐
	๑๑.๕ การเจียรระไนเพชร พลอย หิน กระจกหรือวัสดุที่คล้ายคลึง	
	ก. ผลิตโดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐
	ข. ผลิตโดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐
	๑๑.๖ การเลื่อย การตัด หรือการประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ	๑,๐๐๐
	๑๑.๗ การผลิตซอล์ก ปูนปลาสเตอร์ ปูนขาว ดินสอพอง หรือการเผา หินปูน	๕๐๐
	๑๑.๘ การผลิตผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ที่มีแร่ใยหินเป็นส่วนประกอบหรือ ส่วนผสม เช่น ผ้าเบรก ผ้าคลัตช์ กระจับปิ้งหลังคา กระจับปิ้งยาง ผ้า เพดาน ท่อน้ำ เป็นต้น	๑,๐๐๐
	๑๑.๙ การผลิตกระจกหรือผลิตภัณฑ์แก้ว	๑,๐๐๐
	๑๑.๑๐ การผลิตกระดาษทราย	๕๐๐
	๑๑.๑๑ การผลิตใยแก้วหรือผลิตภัณฑ์จากใยแก้ว	๕๐๐
๑๒	<u>กิจการที่เกี่ยวกับปิโตรเลียม ถ่านหิน สารเคมี</u>	
	๑๒.๑ การผลิต การบรรจุ การผสม การขนส่งกรด ต่าง สารออกซิไดซ์ หรือสารตัวทำละลาย	๗,๐๐๐
	๑๒.๒ การผลิต การบรรจุ การผสม การขนส่งก๊าซ	
	ก. การผลิต การบรรจุก๊าซ	๒,๐๐๐
	ข. การผสม การขนส่งก๊าซ	๑,๐๐๐
	๑๒.๓ การผลิต การกลั่น การผสม การขนส่งน้ำมันปิโตรเลียมหรือ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียมต่าง ๆ	
	ก. การผลิต การกลั่น น้ำมันปิโตรเลียมต่าง ๆ	๑๐,๐๐๐
	ข. การผสม การขนส่ง	
	- ปริมาณจำนวนไม่เกิน ๒๐๐ ลิตร	๑๐๐
	- ปริมาณจำนวนตั้งแต่ ๒๐๑ ลิตรขึ้นไป	๒,๐๐๐

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)
	๑๒.๔ การผลิต การสะสม การขนส่งถ่านหิน ถ่านโค้ก	๑๐,๐๐๐
	๑๒.๕ การพ่นสี ยกเว้นกิจการใน ๗.๑	๑,๐๐๐
	๑๒.๖ การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยาง ยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	
	ก. ใช้เครื่องจักรไม่เกิน ๒ แรงม้า	๒,๐๐๐
	ข. ใช้เครื่องจักรตั้งแต่ ๒ แรงม้าขึ้นไป	๕,๐๐๐
	๑๒.๗ การโม่ การบดชั้น	
	ก. ผลิตโดยไม่ใช้เครื่องจักร	๒๐๐
	ข. ผลิตโดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐
	๑๒.๘ การผลิตสีหรือน้ำมันผสมสี	๑,๐๐๐
	๑๒.๙ การผลิต การล้างฟิล์มรูปถ่ายหรือฟิล์มภาพยนตร์	
	ก. การผลิต	๑,๐๐๐
	ข. การล้าง	๕๐๐
	๑๒.๑๐ การเคลือบ การชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์ หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๕๐๐
	๑๒.๑๑ การผลิตพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๔,๐๐๐
	๑๒.๑๒ การผลิต การบรรจุสารเคมีดับเพลิง	๑๐,๐๐๐
	๑๒.๑๓ การผลิตน้ำแข็งแห้ง	
	ก. ใช้เครื่องทำความเย็นไม่เกิน ๒ เครื่อง	๕๐๐
	ข. ใช้เครื่องทำความเย็นตั้งแต่ ๓ - ๕ เครื่อง	๑,๐๐๐
	ค. ใช้เครื่องทำความเย็นตั้งแต่ ๕ เครื่องขึ้นไป	๑,๕๐๐
	๑๒.๑๔ การผลิต การสะสม การขนส่งดอกไม้เพลิงหรือสารเคมีอันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง	๒,๐๐๐
	๑๒.๑๕ การผลิตเซลลูล์กหรือดอกไม้เพลิง	๕,๐๐๐
	๑๒.๑๖ การผลิต การบรรจุ การสะสม การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค	๒,๐๐๐
	ก. การผลิต การบรรจุ	๕,๐๐๐
	ข. การสะสม	๑,๐๐๐
	ค. การขนส่งสารกำจัดศัตรูพืชหรือพาหะนำโรค	๑,๐๐๐
	๑๒.๑๗ การผลิต การบรรจุ การสะสมกา	

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)
๑๓	ก. โดยไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐
	ข. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐
	<u>กิจการที่เกี่ยวกับสิ่งอื่น ๆ</u>	
	๑๓.๑ การทำยากันยุงชนิดเผามีควัน	๒,๐๐๐
	๑๓.๒ การทำสิ่งของเครื่องใช้ด้วยวัตถุซีเมนต์ หรือวัตถุคล้ายคลึง	๕๐๐
	๑๓.๓ การทำกาว	๕๐๐
	๑๓.๔ การประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ด้วยยางเทียม พลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลท์	๑,๐๐๐
	๑๓.๕ การทำบรรจุ การสะสมยาฆ่าแมลง	
	ก. การทำยาฆ่าแมลง	๓,๐๐๐
	ข. การบรรจุยาฆ่าแมลง	๑,๐๐๐
	ค. การสะสมยาฆ่าแมลง	๕๐๐
	๑๓.๖ การสะสมอาหารสัตว์	
	ก สะสมอาหารสัตว์ไม่เกิน ๒๐๐ กิโลกรัม	๑๐๐
	ข สะสมอาหารสัตว์เกิน ๒๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลกรัม	๒๐๐
	๑๓.๗ การขัด กะเทาะ บดเมล็ดพืช	
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๕๐๐
	ข. ไม่ใช้เครื่องจักร	๒๐๐
	๑๓.๘ การทำสี และน้ำมันผสมสี	๓,๐๐๐
	๑๓.๙ การทำ สะสมปุ๋ย	
	ก. การสะสมปุ๋ยไม่เกิน ๒๐๐ กิโลกรัม	๑๐๐
	ข. การสะสมปุ๋ยเกิน ๒๐๐ กิโลกรัม แต่ไม่เกิน ๑,๐๐๐ กิโลกรัม	๒๐๐
ค. การสะสมปุ๋ยตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป	๔๐๐	
๑๓.๑๐ การทำน้ำกลั่น น้ำบริโภคน้ำ เครื่องดื่มชนิดต่าง ๆ		
ก. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐	
ข. ไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐	
๑๓.๑๑ การทำน้ำกรด	๓,๐๐๐	

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)
	๑๓.๑๒ การทำสะสมแก๊ส	
	ก. การทำแก๊ส	๕,๐๐๐
	ข. การสะสมแก๊สไม่เกิน ๕๐ ตารางเมตร	๑,๐๐๐
	ค. แก๊สสะสมเกิน ๕๐ ตารางเมตร	๒,๐๐๐
	ง. ปั้นแก๊ส	๓,๐๐๐
	๑๓.๑๓ การสะสมน้ำมันเชื้อเพลิง	
	ก. สะสมไม่เกิน ๕,๐๐๐ ลิตร	๑,๐๐๐
	ข. สะสมเกิน ๕,๐๐๐ ลิตร	๓,๐๐๐
	๑๓.๑๔ การสะสมซีเมนต์ และวัตถุคล้ายคลึง	
	ก. สะสมตั้งแต่ ๑,๐๐๐ กิโลกรัมขึ้นไป	๑,๐๐๐
	๑๓.๑๕ การทำหลอดกาแฟ	๒๐๐
	๑๓.๑๖ การซ่อมเครื่องอิเล็กทรอนิกส์	๒๐๐
	๑๓.๑๗ การล้างฟิล์มรูปถ่าย ฟิล์มภาพยนตร์	
	ก. โดยใช้เครื่องจักร	๑,๐๐๐
	ข. ไม่ใช้เครื่องจักร	๕๐๐
	๑๓.๑๘ การทำหรือประดิษฐ์ผ้าเย้น และสิ่งคล้ายกันที่ไม่บรรจุหรือบรรจุในกล่องหรือซอง	๒๐๐
	๑๓.๑๙ การเจียรไนเพชร พลอย หิน กระจก หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๑,๐๐๐
	๑๓.๒๐ การเลื่อย ตัด หรือประดิษฐ์หินเป็นสิ่งของต่าง ๆ	๑,๐๐๐
	๑๓.๒๑ การประดิษฐ์กระจก	๓๐๐
	๑๓.๒๒ การเคลือบ ชุบ วัตถุด้วยพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุคล้ายคลึง	๒,๐๐๐
	๑๓.๒๓ การทำไม้ บด หลอม หล่อพลาสติก เซลลูลอยด์ เบเกอร์ไลต์ หรือวัตถุคล้ายคลึง	๒,๐๐๐
	๑๓.๒๔ การอัดผ้าเบรก ผ้าคลัตช์	๕๐๐
	๑๓.๒๕ การสะสม แยก คัดเลือก หรือล้างแร่	๑,๐๐๐

ลำดับ	รายการ	อัตราค่าธรรมเนียม ต่อปี (บาท)
	๑๓.๒๖ การทำหรือบรรจุสารเคมีดับเพลิง	๑,๐๐๐
	๑๓.๒๗ การทำน้ำแข็ง	
	ก. ใช้เครื่องจักรไม่เกิน ๒ แรงม้า	๔๐๐
	ข. ใช้เครื่องจักรเกิน ๒ แรงม้า	๖๐๐
	ค. ใช้เครื่องจักรเกิน ๒๐ แรงม้า	๑,๐๐๐
	๑๓.๒๘ การทำขอล็ก ปูนพลาสติก	๓๐๐
	๑๓.๒๙ การทำใยมะพร้าว หรือวัตถุที่คล้ายคลึงด้วยเครื่องจักร	๕๐๐
	๑๓.๓๐ การทำเทียน เทียนไข หรือวัตถุที่คล้ายคลึง	๔๐๐
	๑๓.๓๑ การพิมพ์แบบ พิมพ์เขียว	๑,๐๐๐
	๑๓.๓๒ การเก็บถนอมอาหารโดยใช้เครื่องจักรที่มีกำลังตั้งแต่ ๕ แรงม้าขึ้นไป	๑,๐๐๐
	๑๓.๓๓ การทำบรรจุ ใบชาแห้ง ชาผง	๓๐๐
	๑๓.๓๔ การทำไอศกรีม	
	ก. ใช้เครื่องจักรไม่เกิน ๒ แรงม้า	๒๐๐
	ข. เกิน ๒ แรงม้า แต่ไม่เกิน ๒๐ แรงม้า	๔๐๐
	ค. เกิน ๒๐ แรงม้าขึ้นไป	๕๐๐
	๑๓.๓๕ การทำบะหมี่ มักกะโรนี	
	ก. ใช้เครื่องจักร	๕๐๐
	ข. ไม่ใช้เครื่องจักร	๓๐๐
	๑๓.๓๖ การสะสมถ่านโค้ก	๒,๐๐๐
	๑๓.๓๗ การสะสมวัสดุ สิ่งของที่ชำรุด ใช้แล้วหรือใช้เหลือ	๓,๐๐๐
	๑๓.๓๘ การทำเก็บ ขนส่ง และค้าดอกไม้พลาสติกหรือสารเคมี อันเป็นส่วนประกอบในการผลิตดอกไม้เพลิง	๒,๐๐๐
	๑๓.๓๙ การประกอบกิจการเลี้ยง รวบรวมสัตว์นานาชนิดในที่ สาธารณะหรือที่เอกชนหรือธุรกิจอื่นใด อันมีลักษณะ ทำนองเดียวกัน เพื่อให้ประชาชนเข้าชมหรือเพื่อประโยชน์ กิจการนั้น ทั้งนี้ จะมีการเรียกเก็บค่าดูหรือค่าบริการไม่ว่า ทางตรงหรือทางอ้อมหรือไม่ก็ตาม	๒,๐๐๐
	๑๓.๔๐ การแปรรูป การตาก การเก็บสะสม หรือการขนถ่าย มันสำปะหลัง	๒,๐๐๐
	๑๓.๔๑ กิจการทำเทียบเรือประมง สะพานปลา หรือแพปลา	๒,๐๐๐

คำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เลขที่รับ...../.....

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....

ขอยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภท.....

.....ต่อนายกองค้การบริหารส่วนตำบลบ้านระกาศ

โดยใช้ชื่อสถานที่ประกอบการว่า.....

ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบลบ้านระกาศ อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ

โทรศัพท์.....โทรสาร.....

พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้ว คือ

๑. สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจของผู้ขอรับใบอนุญาต
๒. สำเนาทะเบียนบ้านของผู้ขอรับใบอนุญาต
๓. สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมอาคารของสถานประกอบการ (ถ้ามี)
๔. สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานของสถานประกอบการ (ถ้ามี)
๕. ใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียม การเก็บขน ขยะมูลฝอย

ขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับใบอนุญาต

(.....).

(มีต่อ)

แผนที่ตั้งสถานประกอบการพอสังเขป

ส่วนของผู้เจ้าหน้าที่

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตรวจสอบแล้ว เอกสารหลักฐาน ครบ

ไม่ครบ คือ

๑.).....

๒.).....

๓.).....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

(มีต่อ)

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

() เห็นสมควรอนุญาตและควรกำหนดเงื่อนไข ดังนี้

.....
.....

() เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ

.....
.....

(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานสาธารณสุข

(.....)

ตำแหน่ง.....

ความเห็นของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกาศ

() เห็นสมควรอนุญาตและควรกำหนดเงื่อนไข ดังนี้

.....
.....

() เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ

.....
.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกาศ

วันที่.....

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

() อนุญาตให้ประกอบกิจการได้

() ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ).....

(.....)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกาศ

วันที่.....

แบบ อภ.๒

ใบอนุญาต
ประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เล่มที่ เลขที่

อนุญาตให้ นิติบุคคล อายุ..... ปี

สัญชาติ เลขประจำตัวประชาชนเลขที่..... อยู่บ้าน/สำนักงานเลขที่

..... ตรอก/ซอย..... ถนน หมู่ที่

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต จังหวัด

โทรศัพท์ โทรสาร.....

ข้อ ๑ ประกอบกิจการ ประเภท

ลำดับที่ ค่าธรรมเนียม บาท ใบเสร็จรับเงินเล่มที่ เลขที่.....

ลงวันที่ เดือน พ.ศ. โดยใช้ชื่อสถานประกอบการว่า

.....

พื้นที่ประกอบการ ตารางเมตร กำลังเครื่องจักร..... แรงม้า จำนวนคนงาน คน

ตั้งอยู่ ณ บ้านเลขที่ หมู่ที่ ตรอก/ซอย..... ถนน

ตำบล/แขวง อำเภอ/เขต จังหวัด

โทรศัพท์ โทรสาร

ข้อ ๒ ผู้ได้รับอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขโดยเฉพาะ ดังต่อไปนี้

ใบอนุญาตฉบับนี้ ให้ใช้จนถึงวันที่..... เดือน พ.ศ.

ออกให้ ณ วันที่..... เดือน พ.ศ.

(ลงชื่อ).....

(.....)

เจ้าพนักงานท้องถิ่น

คำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ

เลขที่รับ...../.....

เขียน.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....

ขอยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภท.....

ต่อนายกองคํการบริหารส่วนตำบลบ้านระกาศ โดยใช้ชื่อสถานที่ประกอบการว่า.....

ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....หมู่ที่.....ถนน.....ตำบลบ้านระกาศ อำเภอบางป่อ จังหวัดสมุทรปราการ

โทรศัพท์.....โทรสาร.....

พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้ว คือ

๑. สำเนาใบอนุญาตเดิม

๒. สำเนาใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเดิม

ขอรับรองว่า ข้อความในแบบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต

(.....)

วันที่.....

(มีต่อ)

ส่วนของผู้จำหน่ายที่

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตรวจสอบแล้ว เอกสารหลักฐาน ครบ

ไม่ครบ คือ

๑).....

๒).....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง.....

ความเห็นของผู้พนักงานสาธารณสุข

() เห็นสมควรอนุญาตและควรกำหนดเงื่อนไข ดังนี้

.....
.....

() เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ

.....
.....

(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานสาธารณสุข

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....

(มีต่อ)

ความเห็นของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกาศ

() เห็นสมควรอนุญาตและควรกำหนดเงื่อนไข ดังนี้
.....

() เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ
.....
.....

(ลงชื่อ).....
(.....)
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกาศ
วันที่.....

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

() อนุญาตให้ประกอบกิจการได้ () ไม่อนุญาตให้ประกอบกิจการ

(ลงชื่อ)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกาศ
วันที่.....

แบบคำขอรับใบแทน

ใบอนุญาต.....

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....อายุ.....ปี.....สัญชาติ.....

อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....

อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....

ขอยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพต่อนายกองค้การบริหาร

ส่วนตำบลบ้านระกาศ ดังต่อไปนี้

(๑) ข้าพเจ้าฯ ได้รับใบอนุญาต ให้ประกอบการ.....

ประเภท.....พื้นที่ประกอบการ.....ตารางเมตร

ตั้งอยู่ ณ เลขที่หมู่ที่.....ถนน.....ตำบลบ้านระกาศ อำเภอบางป่อ จังหวัดสมุทรปราการ

โทรศัพท์.....โทรสาร.....

ตามใบอนุญาต เล่มที่.....เลขที่...../.....ออกให้เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(๒) ใบอนุญาตได้สูญหาย/ถูกทำลาย/ชำรุด เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(๓) พร้อมคำขอนี้ ข้าพเจ้าได้แนบเอกสารและหลักฐานต่าง ๆ มาด้วยแล้ว คือ

() เอกสารแจ้งความต่อสถานีตำรวจ กรณีสูญหายหรือถูกทำลาย

() ใบอนุญาตเดิม/หนังสือรับรองการแจ้งเดิม กรณีชำรุดในสาระสำคัญ

ข้าพเจ้าฯ ขอรับรองว่าข้อความในแบบคำขอนี้เป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอรับใบแทนใบอนุญาต

(.....)

(มีต่อ)

ส่วนของเจ้าหน้าที่

เลขที่.....ได้รับเรื่องเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตรวจสอบแล้ว เอกสารหลักฐาน ครบ

ไม่ครบ คือ

๑).....

๒).....

๓).....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ตำแหน่ง

ความเห็นของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

() เห็นสมควรอนุญาตและควรกำหนดเงื่อนไข ดังนี้

.....
.....

() เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ

.....
.....

(ลงชื่อ).....เจ้าพนักงานสาธารณสุข

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....

ความเห็นของปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกาศ

() เห็นสมควรอนุญาตและควรกำหนดเงื่อนไข ดังนี้

.....
.....

() เห็นควรไม่อนุญาต เพราะ

.....
.....

(ลงชื่อ).....

(.....)

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกาศ

วันที่.....

คำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

() อนุญาต

() ไม่อนุญาต

(ลงชื่อ).....

(.....)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกาศ

วันที่.....

ใบแทนใบอนุญาต

ประกอบกิจการ.....

เล่มที่.....เลขที่...../.....

(๑) เจ้าพนักงานท้องถิ่น อนุญาตให้.....อายุ.....ปี
สัญชาติ.....อยู่บ้านเลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....
จังหวัด.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....

ชื่อสถานประกอบกิจการ.....
ประเภท.....ตั้งอยู่ ณ เลขที่.....หมู่ที่.....ตำบล.....อำเภอ.....
จังหวัด.....โทรศัพท์.....โทรสาร.....

(๒) ผู้รับใบแทนใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในข้อกำหนดของท้องถิ่น

(๓) หากปรากฏในภายหลังว่าการประกอบกิจการที่ได้รับอนุญาตนี้เป็นการขัดต่อกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง
โดยมิอาจแก้ไขได้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจพิจารณาให้เพิกถอนการอนุญาตนี้ได้

(๔) ผู้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขเฉพาะดังต่อไปนี้อีกด้วย คือ

(๔.๑).....

(๕) ใบแทนใบอนุญาตฉบับนี้ออกให้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(๖) ใบแทนใบอนุญาตฉบับนี้ สิ้นอายุวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ลงชื่อ.....

(.....)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านระกาศ

คำเตือน ๑) ผู้รับใบแทนใบอนุญาตต้องแสดงใบแทนใบอนุญาตนี้ไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานประกอบกิจการ ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ